

ת"פ 71333/10/21 - מדינת ישראל נגד תום אברהם בר

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 71333-10-21 מדינת ישראל נ' בר(עציר)

בפני כבוד השופט דניאל פיש

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

נגד

תום אברהם בר (עציר)

הנאשמים

גזר דין

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר שלא כלל הסדר אודות העונש בעבירות בנשק לפי סעיפים 144(א) רישא וסיפא ו-144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977; והחזקת סם לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) + (ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

2. על פי האמור בכתב האישום המתוקן ביום 24.7.21 בשעות הצהריים נגנב אקדח מסוג גלוק מתוך רכב של איש משטרה. בהמשך ביום 17.10.21 בסמוך לשעה 10:37 נסע הנאשם עם אחר על קטנוע כאשר האחר נהג והנאשם יושב מאחור בקרית אתא, זאת כאשר הנאשם החזיק, נשא והוביל את האקדח הגנוב טען במחסנית ובה 9 כדורים וכדור נוסף בקנה, כשהם בתוך תיק צד על גופו (להלן: **הפאוץ'**) כמו כן החזיק הנאשם בתוך הפאוץ' שתי שקיות ובתוכם 1.8 ג' סם מסוג קנאביס לצריכה עצמית.

שוטרים שהיו בסיור שיגרתי עצרו את הקטנוע כאשר הנאשם ירד ממנו והחל לברוח בריצה נושא את הנשק והסמים על גופו והוא נעצר בסמוך.

טיעוני המדינה

3. המדינה טענה שעבירות הנשק הפכו זה מכבר למכת מדינה של ממש (ע"פ 6383/21 קריף נ' מדינת ישראל (13.2.22)).

4. צוין שהנאשם בעל מספר רב של הרשעות קודמות בעבירות שונות וריצה 3 תקופות מאסר של 9, 21 ו-13 חודשים במקרים שונים והוא השתחרר ממאסרו האחרון בשנת 2019. כמו כן צוין שתלוי נגדו מאסר מותנה בן 6 חודשים במסגרת ת"פ 25483-12-17.

5. באשר למתחם הענישה, צוינו הסיכונים הגלומים בעבירות הנשק.

6. ביחס לנסיבות המקרה נטען שחלקו היחסי של הנאשם היה מלא ובלעדי שאומנם לא נגרם נזק פיזי אך כאמור עבירות הנשק מסכנות את החברה באופן מהותי; שהיה צפוי להיגרם נזק משמעותי כתוצאה מהימצאות הנשק בעבירה וביחס לתכנון צוינה העובדה שהיה כדור בקנה וניסיון להימלט משוטרים שמלמדים על זמינות ומוכנות לשימוש באופן מידי של הנשק

7. נטען שנפגעו הערכים החברתיים של שלום הציבור וביטחונו, שלמות הגוף ושמירה על הסדר הציבורי.

8. נטען ביעור תופעת החזקת כלי הנשק הבלתי חוקיים מהווה אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ויסוד הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה.

9. ביחס למדיניות הענישה צוינו המקרים הבאים:

- ע"פ 579/21 **אמג'ד נ' מדינת ישראל** (31.11.21); שם נידונה הרשעתו על פי הודאה בעבירות של נשיאה, הובלה והחזקת נשק ותחמושת, והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. הנאשם החזיק ונשא אקדח עם 14 כדורים ו-86 כדורים נוספים בשקית ונאשם אחר נשא, החזיק והוביל מחסנית נוספת ו-12 כדורים ו-14 כדורים נוספים על גופו וסם מסוכן במשקל 0.79 ג'. הערכאה הדיונית קבעה מתחם שבין 2-4 שנות מאסר והשית על הנאשם בן 28 שנות מאסר. בערעור הקלו עמו מטעמים של אחידות הענישה בשל העונש שהוטל על הנאשם השני וגזרו 31 חודשי מאסר בפועל.

- ע"פ 3877/06 **ג'באלי נ' מדינת ישראל** (17.11.16); נדחה ערעורו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק. היה מדובר בצעיר בעל עבר פלילי מכביד מאוד שביצע את העבירה שבועות ספורים לאחר שסיים לרצות עונש מאסרו האחרון, כאשר נשא אקדח טעון במחסנית שנגנב קודם לכן בהתפרצות לדירה. הוא הגיע למקום מפגש ליישוב סכסוך כשהוא נושא את האקדח תחילה ברכב ולאחר מכן במכנסיו. נקבע מתחם ענישה על ידי הערכאה הדיונית בן 24-48 חודשי מאסר ונגזרו 34 חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה, חרף גילו הצעיר.

- ת"פ 15423-12-19 **מדינת ישראל נ' רוש** (11.8.20); הורשע נאשם על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות ש לנשיאה והובלה של נשק. הנאשם נסע באופניו ונשא תיק על גבו עם אקדח מסוג ברטה שנגנב שנים קודם לכן ובתוכו מחסנית עם כדור

והובלת נשק ותחמושת והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, כאשר הנאשם נשא והוביל ברכבו אקדח מתוצרת FN ומחסנית ריקה וכדורים ונתפס עת שניסה להימלט משוטרים. נקבע מתחם ענישה שבין 18-36 חודשי מאסר בפועל והושתו עליו, למרות שהיה צעיר ובעל משפחה עם הרשעה אחת בלבד והתקבלה המלצה חיובית משירות המבחן לריצוי עונש בעבודות שירות, 24 חודשי מאסר בפועל.

10. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, נטען שהנאשם ידע היטב מהו עושה. כמו כן טענה המדינה שמדובר בעבירה שעל פי הפסיקה קיים בה יסוד של אלימות.

11. נטען שלא מתקיימים שיקולי שיקום במקרה דנן ונתבקש לקבוע מתחם שבין 2 עד 4 שנות מאסר בפועל ולהטיל עונש ברף האמצעי של המתחם, יחד עם הפלת המאסר המותנה במצטבר, מאסר על תנאי וקנס כספי.

עמדת הנאשם

12. הסנגור התמקד תחילה בנסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, בהתאם לעדויותיהם של שני עדי אופי - אישה הנשואה לבן דוד של הנאשם ומדריך הפנימייה בה גדל הנאשם, העידו שמדובר בנאשם שבא מרקע משפחתי קשה, שאביו חלה ונפטר עת היה צעיר ואמו הפסיקה לתפקד ואף התנהלה כלפיו באלימות. כמו כן, אחת מאחיותיו נדרסה ונהרגה עת היה בן 10.

13. יצוין ששני העדים העידו שהנאשם טען בפניהם שהתעייף מחיי עבריינות והוא בשל לשינוי.

14. הסנגור טען שהמקרים שאוזכרו על ידי המדינה אינם דומים למקרה דכאן. נטען שבמקרה כאן מדובר בנאשם בעל נסיבות אישיות קשות יותר, שהוא עצמו בן 25 ומעוניין לצאת לדרך חדשה.

15. הסנגור טען שמאז ששוחרר ממעצרו האחרון בשנת 2019 לא הסתבך עם החוק. כמו כן, צוין שהוא נוקט בתהליכי שיקום בתקופת המעצר ובשל לשינוי בחייו.

16. נטען שמתחם הענישה שהמדינה טענה לו אינו סביר ומידתי. ביחס למאסר המותנה ביקש הסנגור שהעונש ייקבע בחופף לעונש שיוטל בתיק הנוכחי.

17. אוזכרה פסיקה כדלקמן:

- ת"פ 29529-08-20 **מדינת ישראל נ' מחמד בכריה** (4.2.21); שם הורשע הנאשם על פי הודאתו בנשיאה

והובלה של אקדח ושתי מחסניות שהוסלקו עליו בתוך מכנס, הוא נעצר על ידי שוטרים עת שנסע ברכב עם חבר. נקבע מתחם ענישה שבין 14-18 חודשים והוטלו 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, כאשר הועדפה המלצת שירות המבחן לענישה שיקומית.

- ת"פ 30327-02-21 **מדינת ישראל נ' מחאג'נה** (14.9.21); שם בגין הרשעה בעבירות של נשיאה והובלת נשק והפרעה לשוטר במילוי תפקידו הוטלו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל. באותו מקרה הנאשם הודה בחזקת נשק ארוך מסוג M16 ושתי מחסניות עם כדורים עטוף בשמיכה ועם כדור בקנה, בעוד הנאשם השני המתין להסיע אותו, והנאשם היה רעול פנים ועטה כפפות. שוטרים שהבחינו בו קראו לו לעצור. באותו מקרה נקבע שחלקו של הנאשם 2 שעליו הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל היה פחות מחלקו של הנאשם 1 והוא ללא עבר פלילי ואדם צעיר.

- ע"פ 4978/19 **חוסאם אבו מנסור נ' מדינת ישראל** (28.1.20); המערערים שהם אחים הורשעו על פי הודאתם לאחר שברכבם נמצא כלי נשק, אחד הורשע בנשיאה והובלה והשני הורשע בהחזקת נשק. הראשון נידון ל-18 חודשי מאסר והשני ל-9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. ערעור על העונש מטעם הנאשם נדחה למרות שתוארו הליכי שיקום מוצלחים, עם זאת הועמד עונשו של הנאשם הראשון על 12 חודשי מאסר והשני 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

- ע"פ 4215/18 **וליד ח'טיב נ' מדינת ישראל** (8.7.18); בגין הרשעה על פי הודאה בנשיאת נשק ותחמושת (בצירוף תיקי סמים) הושתו על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל. תואר שהנאשם נמצא בשעת לילה מאוחרת ברשות הרבים כשהוא נושא אקדח טעון. הערעור נדחה.

עמדת הנאשם

18. הנאשם הביע צער על מעשיו והתנצל על העבירות שביצע. הוא הגיש מכתב בו הביע חרטה והתנצלות, תיאר את שהותו בכלא, תיאר את קורותיו. כמו כן תיאר את מהלכי השיקום שהוא עובר בתקופת המעצר ופירט שהוא מעוניין להתחיל בחיים חדשים. כמו כן הוא לקח אחריות על עברו וטען שכעת הוא בשל לשינוי.

דין

19. במקרה דנן נפגעו הערכים המוגנים של שמירה על שלום הציבור ושמירה על שלמות הגוף, כיוון שמדובר בעבירות נשק אין מנוס ממסקנה שמדובר בפגיעה משמעותית בערכים המוגנים האמורים. יצוין שאך לאחרונה חזרה הפסיקה וה

20. במקרה זה קדם תכנון לביצוע העבירה בכך שהנשק הוסתר בפאוז'. חלקו היחסי של הנאשם היה מלא והיות שמדובר בעבירות נשק, צפוי היה להיגרם נזק משמעותי והנאשם היה צריך להבין את הפסול שבמעשיו.

21. על בסיס הפסיקה שהוגשה על ידי הצדדים, ובעיקר הפסיקה מטעם המדינה, יש מקום לקבוע מתחם ענישה שבין 20 - 48 חודשי מאסר בפועל.

22. בכל הקשור לפסיקת העונש בתוך המתחם, אומנם לנאשם נסיבות חיים קשות והוא גדל בתנאים של חסכים משמעותיים; עם זאת לחובתו עבר פלילי משמעותי למרות גילו הצעיר, הוא נידון בעבר למאסרים בגין עבירות שונות לרבות עבירות אלימות לתקופות מאסר משמעותיות שלא הניאו אותה מלחזור ולהפר את החוק.

כמו כן הוא השתחרר ממאסרו האחרון רק במרץ 2019. מאידך, נלקחו בחשבון תהליכי שיקום שהוא עובר כעת במהלך מעצרו כפי שדווח על ידי רשויות שב"ס.

23. הנני מטיל על הנאשם עונשים כדלקמן:

- 30 חודשי מאסר בפועל, מהם תנוכה תקופת מעצרו החל מיום 17.10.21;

- מאסר על תנאי של 9 חודשים לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו, כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירת אלימות או עבירת נשק מסוג פשע;

בהתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם לא מצאתי מקום להטיל קנס.

בכל הקשור לתנאי שהוטל במסגרת ת"פ 25483-12-17 **מדינת ישראל נ' בר** (3.10.18); אין ספק שיש מקום להפעיל (ראו רע"פ 4065/18 **ישראלי יאסו נ' מדינת ישראל** (30.8.18)), ועל כן בנסיבות, המאסר המוטלה בן 6 חודשים יופעל באופן חלקי מחציתו במצטבר ובמחציתו בחופף.

זכות ערעור תוך 45 יום

ניתן היום, כ"ז אדר ב' תשפ"ב, 30 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.